

ชื่อ เรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	พฤติกรรมการณ์ตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองเชียงใหม่		
ชื่อผู้เขียน	นายพิศักดิ์ ขัติพันธ์		
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต	สาขาวิชาการบริหารการศึกษา		
คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ	รองศาสตราจารย์ ดร. อรรถพร พงษ์วาท	ประธานกรรมการ	
	อาจารย์ ดร. รัชนี้ วิเศษสังข์	กรรมการ	
	อาจารย์อองอาจ โฆษณุตพันธ์	กรรมการ	

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์ตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาและศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะโดยทั่วไปที่เกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองเชียงใหม่ ในการบริหารงาน 6 งานของโรงเรียน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองเชียงใหม่ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2540 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม 1 ฉบับ ประกอบด้วยคำถาม 3 แบบ คือ แบบเลือกตอบ (Checklist) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิด นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการณ์ตัดสินใจโดยวิธีที่ 5 คือให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วมพิจารณาปัญหาและตัดสินใจ ผู้บริหารจะรับการตัดสินใจและนำไปปฏิบัติโดยให้ผู้ร่วมตัดสินใจรับผิดชอบและสนับสนุนเต็มที่ในการบริหารงานวิชาการ งานกิจการนักเรียน และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งต่างเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษาการพัฒนาและกิจกรรมเกี่ยวกับนักเรียนและชุมชนและใช้วิธีที่ 4 คือ ให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วมพิจารณาปัญหาเป็นกลุ่ม

แล้ว ผู้บริหารตัดสินใจในการบริหารงานบุคลากร งานธุรการการเงินและพัสดุ และงานอาคารสถานที่ ซึ่งต่างเป็นงานที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและงานที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลในโรงเรียน

ถึงแม้ว่าการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะมีข้อจำกัดอยู่บ้างในแง่ของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่อาจจะมีส่วนทำให้ผู้ตอบ (ซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนเอง) มีความโน้มเอียงที่จะประเมินรูปแบบและวิธีการตัดสินใจของตนเองในแง่ดี แ่งบวก และถึงแม้ว่าในทางปฏิบัติ ผู้บริหารโรงเรียนที่ศึกษาจำนวนหนึ่ง อาจจะมีพฤติกรรมการตัดสินใจแตกต่างไปจากข้อค้นพบในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ก็ตาม แต่คำตอบที่ได้มาก็ยังชี้ให้เห็นค่อนข้างจะชัดเจนพอสมควรว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจและความตระหนักว่า พฤติกรรมการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วมวิธีที่ 4 และวิธีที่ 5 เป็นพฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาควรเลือกใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับกระแสความต้องการของสังคมในปัจจุบัน

Independent Study Title	Decision-Making Behaviors of Primary School Administrators under the Office of Muang Chiang Mai District Primary Education	
Author	Mr. Pikud Kuttipun	
M.Ed.	Educational Administration	
Examining Committee	Assoc.Prof. Dr. Annop Pongwat	Chairman
	Lect. Dr. Rachanee Wisessang	Member
	Lect. Ong-Ard Kosashunhanan	Member

Abstract

This study examined decision-making behaviors of primary school administrators reflected in the decision-making modes they adopted in carrying out their six school-wide responsibilities. Altogether, 32 administrators of schools under the Office of Muang Chiang Mai District Primary Education served as study population. They were asked to respond to the checklist, rating-scale and open-ended questionnaire which contained items relating to five modes of decision-making, problems involved in overall decision making and decision making-related recommendations.

Findings were as follows:

As regards academic and student affairs and school-community relations affairs administration most administrators chose the fifth mode of decision making, the most democratic of all, i.e., involving their colleagues and subordinates in problem deliberations and

decision making, acknowledging and implementing collectively made decisions and jointly embracing responsibilities and providing support.

As regards the other three responsibilities, i.e., personnel; general business, finance and inventory; plant and building, they adopted the fourth decision-making mode, i.e., allowing subordinates to identify and deliberate problems in group and, then, personally making decisions.

Although these findings, limited as they were by a number of conceptual and methodological factors, may not accurately reflect administrators' real life decision-making behaviors, their responses, i.e., reporting the fourth and fifth modes, are quite encouraging and promising in that at least in principle they knew those were the mode (s) they should regularly adopt in making all or most of administrative decisions.